

Amerika Sizi Düşman Sayıyor, Siz de Onu Düşman Sayın!

2006 yılının Mart ayının ilk haftasındaki Güney Asya turundan önce Amerikan Başkanı George W. Bush, 22 Şubat 2006 günü Washington'daki the Asia Society'de yaptığı konuşmada Pakistan ve Hindistan'a bakışını deşifre etti. Önce şöyle diyerek başladı: *"Bugün buraya Asya'nın iki anahtar ülkesi ile Amerika'nın ilişkileri hakkında konuşmaya geldim: Hindistan ve Pakistan."* Bununla beraber konuşması, bölgesel bir güç olarak Hindistan'ın ilerlemesine yönelik çok sayıda imtiyazlar içerirken, Pakistan'dan talepleriyle de Müslümanların diğer ülkeler karşısındaki pozisyonunu zayıflatmaya özen gösterdi.

Hindistan'a gelince; Başkan Bush, Amerika'nın bölgesel bir güç olarak yükselmek isteyen Hindistan'a yardım edeceğine dair taahhüdü konusunda Hindistan'ın kaygılarını giderdi:

Birincisi: Bush Hindistan'a, yabancı işgâline uğrayan toprakları uğruna çarpıştıkları halde, Bush'un ısrarla "teröristler" dediği Keşmirîlilerin kurtuluş mücadelesini kırmak için Amerika'nın Hindistan ile nasıl faal olarak çalıştığını hatırlattı. Bush Hindistan'a şu hatırlatmada da bulundu: *"Teröristleri savmak için istihbârat ve yasal yaptırım teşkilâtlarımız, düzenli bir temel üzerinde işbirliği yapmaktadırlar."*

İkincisi: Sonra Bush Hindistan'a, 2001 yılında Amerika tarafından işgâl edilmeden önce, Pakistan ile güçlü ilişkilere sahip bir ülke olan Afganistan yönetiminde Hindu nüfuzunun bulunması için Amerika'nın kapıyı nasıl açtığını da hatırlattı. Bush açıkça şu deşifreyi yaptı: *"Hindistan, (Afganistan) Ulusal Meclis kadrosunu eğitmiştir ve Meclis'in seçilmiş liderleri için de benzer bir eğitim programı geliştirmektedir."* Bunun yanı sıra Hindistan'a, Afganistan'daki çıkarlarını güvence altına almak için harcanmak üzere 565 milyon dolar ödemesi taahhüt etmiştir.

Üçüncüsü: Bush Hindistan'a, Amerika'nın kendisine enerji ihtiyaçları konusunda yardım edeceği güvencesini de verdi. Bush şöyle dedi: *"Birleşik Devletler ve Hindistan, enerji ihtiyaçlarını gidermek üzere Hindistan'a yardım etmek için birlikte çalışacaklardır."* Bu Amerikan projesi Hindistan'a, Müslümanların toprakları üzerindeki geniş petrol ve doğalgaz kaynaklarına erişim güvencesi verilmesini gerektirmektedir. Buna ilâveten Bush, Hindistan'ın nükleer programına, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin beş dâimî üyesi olan Amerika, İngiltere, Çin, Rusya ve Fransa'dan başka herhangi bir ülkeye tanınmayan imtiyazlar bahşedileceğine de söz verdi.

Dolayısıyla Bush Hindistan'a, İslâmî Ümmet'in topraklarından ve kaynaklarından faydalanmasına yönelik önerilerde bulunurken, Pakistan'dan talepleri ise beldeleri ve dinleri bağlamında Müslümanları zayıflatacak haldeydi.

Birincisi: Bush Pakistan'ın; Afganistan'ın ve Keşmir'in işgâlden kurtuluşu için savaşanların -ki onları yeniden ısrarla "teröristler" olarak tanımladı- direncini kırması gerektiğinin altını çizdi. Bush şöyle dedi: *"Birleşik Devletler ve Pakistan, teröre karşı savaşta teröristlere karşı koyup savmada süregelen yakın işbirliğimizi devam ettireceklerdir."* Hindu işgâl kuvvetlerine yönelik Keşmir direnişini bitirmek için Pakistan'ı kullanan Amerika, Keşmir'in İslâmî topraklarını Pakistan'dan kopararak parçalanmasını idâre etmeyi ummaktadır ki bu, Hindistan'ın kendi başına yaklaşık altmış yıldır başaramadığı bir meseledir! Yine Amerikan işgâl kuvvetlerine yönelik Afgan direnişini bitirmek için de Pakistan'ı kullanan Amerika, Afganistan'ın İslâmî topraklarına kalıcı olarak çöreklenmeyi ummaktadır ki bu, kendi devrinin bir süper-gücü olan Sovyet Rusya'nın asla başaramadığı bir meseledir.

İkincisi: Bush şöyle de dedi: *"Başkan Müşerref kendisini, hem İslâmî radikalizme alternatif teşkil eden hem de Pakistan toplumunda İslam'ın rolüne saygı duyan ılımlı bir devlete adamayı sürdürmektedir."* Bush, "İslâmî radikalizm" ile neyi kastettiğini, 6 Ekim 2005 günü the National Endowment for Democracy isimli kuruluştaki yaptığı konuşmada tam bir açıklıkla ifade ederek "Endonezya'dan İspanya'ya kadar uzanan" tek bir devlet inancını kınadı. Pakistan'ı, Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın emrettiği şekilde tek bir Ümmet düşüncesinden uzaklaştırarak Amerika, Müslümanların yeniden kuvvetli bir konuma asla dönmemelerini ummaktadır. Nitekim Müslümanlar **Hilâfet Devleti'**nde asırlarca böyle bir konumdaydılar.

Pakistan, 2001 yılında Amerika Afganistan'a saldırdığında ekonomisinden milyarlarca dolar ve Bush'un savaşı uğruna Kabilelerin arazilerine bizzat saldırırken de yüzlerce askerini kaybettiği halde dahi Başkan Bush bu taleplerde bulunabiliyordu! Pakistan'ın yöneticisi Amerika'nın bölgedeki istisnâsız her girişimini büyük bir hırs ile desteklediği halde dahi Başkan Bush bu taleplerde bulunabiliyordu! Onun bu desteği, Amerikan plânı Keşmir'i kurtarmak bir yana onu parçalasa da! Amerika Afganistan'ı vahşice istilâ edip ele geçirse de! Amerika'nın talepleri Pakistan'ın nükleer programını tahrip etse de! Amerika'nın kültürel

programı İslâmî değerleri mahvetse de! Amerika'nın Pakistan ekonomisi üzerindeki egemenliği giderek güçlense de!..

Dolayısıyla, Müşerref Amerika'yı dost sayıp onun Müslümanların meseleleri üzerindeki hâkimiyetini pekiştiren her tür yardımı hiç esirgemese dahi, buna karşılık Amerika Müslümanları düşman saymakta, Müslümanların dinlerinden nefret etmekte ve Müslümanları ılımlılaştıracak, yumuşatacak taleplerini gün be gün artırmaktadır!

Ey Pakistan Müslümanları!

Amerika'nın Güney Asya Plânı'nın tehlikeli yapısı işte karşınızdadır! Bu plân, sizi ve gelecek nesillerinizi Küffârın avuçlarına düşürmek ve güçlü bir Ümmet olarak yükselmenizi engellemek üzere hazırlanmış şerir bir plândır! Üstelik sürekli olarak sizi aşağılayan, size saldıran, topraklarınızı işgâl ve istilâ eden, kaynaklarınızı yağmalayan işte bu Sömürgeci Kâfirlerdir! Şüphesiz ki onlar, Allah ve Rasulü'nün apaçık düşmanlarıdır. Bilirsiniz ki domuzdan post, gavurdan dost olmaz! Zulmü kaldırmak için veya herhangi bir hayrı gerçekleştirmek için onlara koşmak, savunmasız ve korunmasız bir koyunun azgın bir kurdun kucağına koşması gibidir. Baş belânız olan Müşerref'e gelince; tüm milleti düşmanların pençelerine teslim eden odur! Allah [Subhânehu ve Te'alâ] düşmana düşman muamelesi yapmamızı emrettiği halde Müşerref, bu düşman Kâfirlere dost muamelesi yapıp onların yanında izzet, üstünlük ve şeref aramakta, milleti onların ellerine bırakmaktadır.

Ey îman edenler!

Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları, -sevgi gösterip yakınlaşarak- dost edinmeyin! Halbuki onlar, size Hak'tan gelenleri inkâr etmiş (Kâfir)lerdir. [el-Mumtehine 1]

Ey Pakistan Müslümanları!

Kâfir Sömürgeci'nin düşmanlığı ile mücâdele etmek; sizin de, siyâsetçilerinizin de, liderlerinizin de, âlimlerinizin de fiilî olarak gerçekleştirmesi gereken bir zorunluluktur. Dolayısıyla Kâfir Sömürgeci'nin Müslümanların işlerine karışıp arabuluculuğa soyunmasına karşı seslerinizi yükseltmelisiniz. Kâfirlerin, Müslümanların beldeleri üzerindeki tüm askerî varlıklarının kovulmasını istemelisiniz. Ve Sömürgeci Kâfirler ile göz göre göre işbirliği yapan başınızdaki bu zorba yöneticiye karşı ayağa kalkmalısınız! Nitekim Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

« » *Cihâdın en efdâli, zâlim yönetici karşısında hak sözü söylemektir.*

Ey Pakistan Müslümanları!

Yalnızca İslâmî Ümmetin halkları değil, dünyanın diğer milletlerinden nice mazlum milletler gördünüz ki vahşi Amerikan egemenliğinin dünyanın işlerini ifsâd etmesinden bıkmışlardır. Artık dünyanın efendisi konumuna yükseltmenizin vakti gelmiştir!

İşte **Hizb-ut Tahrir**, kendi saflarına katılmanız için sizi çağırıyor ki Müslümanların saflarını doğrultan, engin servetlerini harekete geçiren, Müslümanları Sömürgeci Kâfirlerin kucağından kurtaran, Müslümanları, önceden olduğu gibi güçlü ve azîz bir Ümmet konumuna yükselten, İslâm'ın Nûru'nu tüm insanlığın Hidâyet Kandili haline getiren **Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet**'i yeniden kurabilelim. İşte Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdesi budur:

Allah'ın olmasını dilediği kadar

aranızda Nübüvvet olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu kaldıracaktır. Sonra Nübüvvet Minhâcî üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra Zorba Diktatörlük olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde Allah onu da kaldıracaktır. Sonra Isırıcı Hânedanlık olacaktır. Böylece Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhâcî üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır. [Ahmed İbnu Hanbel rivâyet etti]

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 05 Safer 1427
M. 04 Mart 2006

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org | www.khilafah.com.pk